

ארגון נפגעות/י פדופיליה

ארגון יציג של שורדי פדופיליה בתא המשפחתי ומחוצה לו

27 ביולי 2011

קול קורא לחכי"ם וחברי הממשלה להכיר בנפגעות/י פדופיליה בתא המשפחתי ומחוצה לו, כקורבן סחר בבני אדם

אנו נפגעות ונפגעי שיעבוד מיני מתמשך שבוצע בנו מאז היינו זאטוטים בגיל הרך, בידי בן משפחה או באמצעותו- דורשים היום מהמחוקק והממשלה להפסיק להתעלם מקיומנו ולהחיל עלינו לאלתר את **חוק איסור סחר בבני אדם**, תקנותיו, ההטבות המוקנות לקורבנות אלו, ולגרום לכינונה המידי של ועדת חקירה פרלמנטארית לכשל הרב-מערכתי בטיפול בקבוצה שהובטח לנו כי תקום לפני שנה.

אנו דורשות/ישיש להחיל ללא דיחוי על חברות/י הקבוצה שלנו את הגדרת **חוק איסור סחר בבני אדם** בהיותנו שורדות שיעבוד מיני לאב/ סב/ דוד/ אפטרופוס או כל בן משפחה אחר, ושבויות בידיו בדיוק כמו קורבן סחר חסרת ישע בידיו של סוחר העבדים המסרסר בה להנאתו או לכיסו.

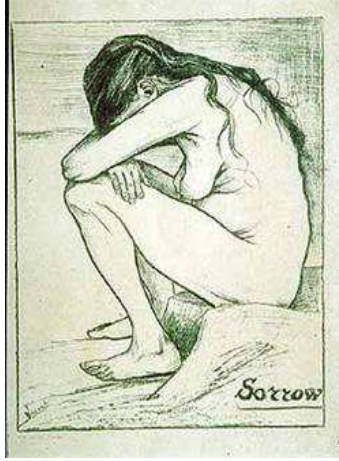
האפטרופוס החוקי עליהן משעבד את הקטין/ה לצרכי מין בשיטתיות ולאורך זמן, בעודו שולט בה, ומונע ממנה אוכל/ טיפול/ קורת גג אלא בתמורה לביצוע מעשי מין לעצמו ולאחרים מטעמו. במקרים רבים נוהג האפטרופוס כולל אמהות העוסקות בזנות-לשעבד את הקטין לניצול בזנות.

הארגון שלנו קם לפני שנה ואנו הפעילות והפעילים בו כולם נפגעות/י פדופיליה במשפחה או במרחב הסביבתי, ולכן משמש מעתה ארגון יציג יחיד בישראל של חברי קבוצת הנפגעות/ים.

בראשית הדרך נקרא ארגוננו "מג"ע" (מיגור גילוי עריות), עד שנוכחנו לדעת שהמונח "גילוי עריות" - לא מתאר נכון את יסודות העבירה שבוצעה בנו, אז אזרנו אומץ שאין להגזים בחשיבותו-התגברנו על הבושה ווהמבוכה הרמנו ראש גאה ואנו מישרים היום מבט אלך המחוקק/ת ומציגים עצמנו כמגע-ארגון נפגעי/ות פדופיליה במשפחה ומחוצה לה.

עד כה טיפלנו בכ-220 פניות של נפגעות ונפגעי שיעבוד מיני ממושך בהן האב/ סב/ דוד/ אח/ אם הפכו את הילד מגיל שנתיים ועד 16 לזונה פרטית שלהם או שנתנו גם לאחרים להנות מהמוצר "הטרי"-כולנו היינו בתולות ובתולים כשנפרצנו וחוללנו.

נכון להיום המדינה לא מכירה בנו כנפגעות עבירה, בוודאי שלא כקורבן סחר בבני אדם, המוסד לביטוח לאומי כדוגמא, מסרב להכיר בנו ובקשת תסמיני הפגיעה המקשה עלינו לתפקד ולחיות בכבוד כבוגרים-עובדי המל"ל משפילים ומבזים אותנו בפניות לקבל סיוע ומתנים מתן סל שיקום רק למי מאיתנו שאושפזה במוסד פסיכאטרי-מי שהצליחה בציפורניה להמנע מכך-נזרקת החוצה בבושת פנים-מופקרת שוב לגורל הרחוב האכזר.

ארגון נפגעות/י פדופיליה

ארגון יציג של שורדי פדופיליה בתא המשפחתי ומחוצה לו

פנינו פעמים רבות לשר השיכון בבקשה לכלול אותנו ברשימה הקיימת במשרדו לקטגוריות של זכאי סיוע בשכר דירה, השר אטיאס מסרב לענות לנו, על אף שבהגיענו לגיל 18 אנו חייבות לברוח מהבית הפוגע-אבל לאן?

קופות החולים ומשרד הבריאות מסרבים בעקשנות לממן עבורנו טיפול פסיכולוגי מתאים ורב שנים לו אנו זקוקות כנכה לקביים, ושעלותו מגיעה לאלפי ש"ח בחודש. בהעדר טיפול הולכת פגיעתנו ומתעצמת.

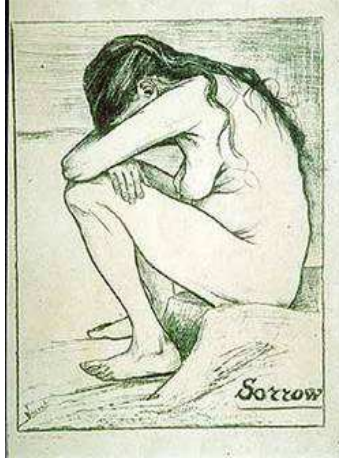
משרד החינוך לא מכיר בפגיעה שעברנו כמקנה הנחות בתנאי הלימוד, מימון להשלמת הבגרות או השכלה גבוהה או מקצוע-התנאי של משרד החינוך למתן סיוע הוא שנציג תלושי שכר של **האנס שפגע בנו ומשתפי הפעולה איתו**. ואיך נסביר לזר שאין לנו הורה להיתמך בו כלכלית ללא מתן תמורה מינית? ולמה שנצטרך בכלל לחשוף בפני כל פקיד את הפצע המדמם בתחינה שאולי יואיל לתת נדבה מילגה?

גם משרד המשפטים לא רואה אותנו ממטר- המעטות מביננו שמעיזות להתלונן- מגורשות מייד מהבית, מודרות מההון המשפחתי, מהירושה, מוחרמות על ידי יתר בני המשפחה על "הבושה" שגרמו לכולן והן נותרות מבודדות בעולם- יתומות שקופות שאיש לא מכיר בהן, אנו מביטות בקינאה ב"יתומי פעולת האיבה, יתומי צה"ל ויתומי תאונות הדרכים-מי יתן והיה גורלנו מתחלף איתם, לפחות היו מטפלים בנו, משקמים אותנו, מתחשבים בנו.

מערכת המשפט חסומה בפנינו, שיטותיה ותקנותיה מונעות מאיתנו פיצוי וחוק ההתיישנות קובע כי כל מי מאיתנו (הרוב) שנפגעה לפני שנת 1986 חסומה מהליך משפטי-בעוד הפדופיל ממשיך כמובן לפגוע בעוד ועוד ילדים בתוך השבט המשפחתי ומחוצה לו.

קטין/ה שמתלוננת מוצאת החוצה למוסדות הרווחה, אבל בגיל 18 ודקה-זהו, המדינה מתנערת מאיתנו, תסתדרו לבד. מכאן קצרה הדרך למגורים ברחוב, ללא אוכל, ללא קורת גג, ללא מימון לטיפול פסיכולוגי-ועם תסמיני פוסט טראומה קשה ומורכבת כרונית-המפריעה לנו להשתלב במקומות עבודה רגילים-בהיעדר השכלה ומקצוע, קצרה דרכנו לשיעבוד מיני מחדש בידי סרסור חלופי לאבא/סבא/דוד/ אח. נערים ונערות הנמנים על קבוצתנו, עומדים מול שלוש דלתות לבחירה : התאבדות והרס עצמי, חיי זנות עבריות ופשע או הדלת השלישית-תיג פסיכאטרי משפיל שיעניק לנו לפחות קורת גג ואוכל ותרופות מזיקות במקום טיפול משקם.

בהעדר טיפול מותאם לפוסט טראומה מינית כרונית, אנו סובלות מזיכרונות קשים והסיוטים איומים-ללא מימון טיפול רבות מאיתנו פונות לתחליף שירגיע אותנו -אלכוהול וסמים. לפי נתוני הרשות למלחמה בסמים 95% מהנרקומניות הכבדות הן נפגעות שיעבוד מיני פדופילי במשפחה?

ארגון נפגעות/י פדופיליה

ארגון יציג של שורדי פדופיליה בתא המשפחתי ומחוצה לו

בהעדר קורת גג ודפוסי קורבנות חוזרת-הן מייד מאותרות כטרף קל בידי סרסורים ורבות לא כולן-אבל רבות –וגם נערים בנים-נשאבות לתעשיית הזנות. במחקר של ד"ר ענת גור : "הסרסור שלי לא היה צריך ללמד אותי כלום, אבא לימד אותי הכל בבית", מחקר זה מראה כי 86% מהנערים והנשים החיים במעגל הזנות הם למעשה נפגעי שיעבוד מיני פדופילי מתמשך בילדות.

המרחק של קבוצה זו מהדרדרות לפשע קצרה מאד-מחקר שביצעה הרשות לשיקום האסיר מעלה כי 96% מהאסירות בבתי הכלא לנשים בישראל הן נפגעות שיעבוד מיני פדופילי בילדות, בדר"כ בתוך המשפחה.

הטרמינולוגיה אף היא מזיקה-נוהגים לקרוא לזה בשם לא מתאים "גילוי עריות", אבל זה מונח מקראי שגוי ומטעה שכולל אינספור מערכות יחסים המתקיימות ברצון חופשי בין שני מבוגרים (סב וכלתו/גיס וגיסתו),

לכן לדעתנו, המונח המשפטי המדויק לתיאור יסודות העבירה שאנו קורבנותיה, הפיכת ילד/ה לזונה פרטית קבועה למשך שנים בידי האפוטורפוס או קרובו- היא "**קורבן סחר בבני אדם**".

אנו פונים אליכם המחוקקים וחברי הרשות המבצעת לעזור לנו לעגן את קבוצת נפגעות/י שיעבוד מיני פדופילי במשפחה ומחוצה לה, **כקורבן סחר בילדים לזנות**- כך תביאו גאולה ליקום ותקחו חלק במיתון ומיגור התופעה שהפכה מכת מדינה.

פנייה זו למחוקקים נעשית לאחר פניות בכתב מרובות שלא נענו כלל לידי: הרב עובדיה יוסף, שר השיכון אריאל אטיאס, מנכ"ל"ת המוסד לביטוח לאומי, שר הרווחה, נציב מס ההכנסה מר נסרדישי והלשכה המשפטית של רשות המיסים, קופות החולים ומשרד הבריאות.

בנוסף השיבו פנינו ריקם וסירבו לעזור : קרן שרי אריסון, בנק הפועלים, בנק לאומי, בנק הבינלאומי הראשון, בנק ירושלים, הקרן החדשה לישראל וקרנות נוספות.

הארגון פועל כפרויקט פרו-בונו משותף של עמותת ממ"י-מרכז משפטי לילדים ונוער, מרכז "קרן אור", עמותת כל אחת ואחד מאיתנו, עמותת מיט"ל-מרכז ישראלי לטיפול בילדים נפגעי מין במשפחה, משרד עורכות הדין אלוני-סדובניק, ביעוץ מקצועי של: ד"ר ענת גור, ד"ר אלה סוניסקי, ד"ר תלמה כהן, ד"ר יעל קולסקי, ד"ר שורה שדה, ד"ר אביגיל מור, ד"ר אסתר עילם, ד"ר אסתר הרצוג ותנועת אחותי.